

۲۰۱۶/۰۲/۲۲

میر عبدالواحد سادات

گذشته تغییر داده نمیشود

به یزدان که گر ما خرد داشتیم
کجا این سر انجام بد داشتیم

درین روز ها سیاسیون شریک حاکمیت طراز «جهادی، طالبی و مافیایی» به بهانه (۱۵) فبروری (روز خروج آخرین قطعات نظامی اتحادشوری) با تدویر محافل وسیع میخوانند با « خاک زدن بچشم» مردم، از کنار «زخم خونین» افغانستان ماهرانه دور زده و بحساب «تجارت دین» و «تیکه داری جهاد» باجگیری نموده و بر سلطه شان بر گرده بی مردم مستضعف تداوم بدهند.

امروز میتوان به آسانی عمده ترین نیاز و خواست واقعی مردم را مشخص ساخت و اگر فکر و عمل ما (حب الوطن من الایمان) است باید بر همین نیاز و خواست مکث نماییم (نه اینکه به گذشته بچسبیم و آنرا مطابق ذوق خود پالایش دهیم) که عبارت از صلح در سر زمین افغانها است و فقط استقرار صلح است که بقای افغانستان را تضمین مینماید و مقدرات ما بگونه بی رقم خورده است که سرنوشت صلح در میدان های نبرد مشخص میگردد، بدینرو هر افغان وطنخواه باید:

به خاطر صلح تلاش نماید و به خاطر تحقق این آرمان تاریخی مردم از قوای مسلح کشور و غیر قومی و تنظیمی شدن آن دفاع نماید، تا صلح آبرو مندانه و با حفظ ارزشهای دیموکراتیک مندرج در قانون اساسی متحقق گردد. با نهایت تأسف، این هموطنان که «تجارت دین» و «تیکه داری جهاد» را پیشه نموده اند، هم در برابر صلح سنگ اندازی مینمایند و هم با طرح های عجیب و غریب و ملیشه بازی روحیه رزمی قوای مسلح را تضعیف مینمایند. اگر از گذشته حرف میزنیم، یاد ما نرود که: تاریخ از برای عبرت است و ما (تمام افغانان) باید از گذشته تلخ و دردناک عبرت بگیریم.

زمانی از (۱۵) فبروری صحبت مینماییم، باید تاریخ را به درستی بیاد آوریم و به خصوص که همه بی ما (شرکت کنندگان سیاست آنروزها) تاریخ زنده بشمار میرویم. از قرار معلوم و به شهادت اسناد معتبر تاریخی این «خروج» ما حاصل موافقت نامه ژینو میباشد که درست نه مه قبل از آن تاریخ میان دولتین افغانستان و پاکستان در حضور داشت وزرای خارجه امریکا و اتحاد شوری به حیث تضمین کننده گان و سرمنشی سازمان ملل متحد در شهر ژینو منعقد گردید و از مجموع چهار بخش این موافقت نامه فقط قسمت مربوط به «خروج» قوای نظامی اتحاد شوری عملی گردید و متباقی بر روی کاغذ باقی ماند و عدم تحقق آن برای افغانستان فاجعه آفرید. (در آنزمان پاکستان خفتبارترین برخورد را با تنظیم های افغانی انجام داد که تفصیل نیازمند بحث جداگانه است).

بدینرو اگر امتیازی مطرح است متوجه دولت و حزب حاکم وقت است که بر بنیاد طرحهای «می ۱۹۸۰» و «سپتامبر ۱۹۸۱» دولت جمهوری دیموکراتیک افغانستان مذاکرات ژینو آغاز یافت. در سالهای اوج جنگ سرد این دولت امریکا بود که مانع به نتیجه رسیدن مذاکرات میگردد، زیرا پلان «وینتام ساختن» افغانستان در دستور کار قرار داشت و چنانچه اندروپوف رهبر تیز هوش و کار کشته اتحادشوری وقت با فراست پلان را تشخیص و در اولین روز های احراز قدرت، موضوع را با جنرال ضیا الحق در مسکو مطرح ساخت.

زمانیکه ازین روز یاد مینماییم، بهتر است تا به عمده ترین درسهای آندوره، که عبارت از چگونگی سازماندهی دفاع مستقلانه است، مکث نماییم و در احوال مشابهت نسبی از آنها استفاده نماییم. تاریخ به خاطر سپرده است که چگونه در آن شب و روز همه با یکصدا و با شعار «وطن، یا کفن» در برابر تجاوز وسیع پاکستان و هزارن لشکر عرب و عجم و افسران «فوج» آنکشور که از طرف امریکا نیز همنوایی میگردد از دروازه بی شرقی کشور با رشادت بینظیر دفاع و حماسه آفریدند. (نمیدانم آنانیکه شعار شان برآمدن نظامیان شوروی بود و در عدم موجودیت قوای نظامی اتحاد شوروی، درین تجاوز و جنگ کثیف اجنبی بر ضد مادر وطن، تحت رهبری پنجابی ها شرکت نموده اند، چگونه آن روز ها را به خاطر میآورند؟) البته من به خاطر الزام بر دیگران و یا برائت «خودی» نه مینویسم، زیرا به تاریخ که بسیار بیرحم است باور دارم، هدف و نظر من این است تا تمام افغانان در هر ضلع و قطب شطرنج

د پائو شمیره: له ۱ تر ۲

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټينگه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکني د لیکنيزي بني پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هيله من يو خپله لیکنه له رالیولو مخکي په خیر و لولی

سیاست که قرار داشته اند، باید با عبرت از تاریخ به منافع مردم و وطن چنگ بزنیم و به خاطر نجات افغانستان واحد و تجزیه نا پذیر تلاش نماییم.

آنچه من از تاریخ تلخ آموخته ام این است: تا تمام نیرو های چپ، راست و میانه با نقد شجاعانه، طراز نامه های سیاسی شان نقد و بهترین شیوه عملکرد مفید برای وطن را تدارک و به خاطر التیام «زخم خونین» افغانستان بکار بندیم. وطن مشترک (قلب مشترک) تمام افغانان است و نباید به خاطر امیال جیوپولیتیک اجانب، همانند گذشته یخن همدیگر را پاره نماییم.

به یاد باید داشت که:

افغانستان در دور جدید «بازیهای بزرگ» و در معرض کشمکش های جیواستراتژیک بازیگران بین المللی و منطقوی روز های دشوار را سپری مینماید و فقط و فقط اراده آگاهانه ملی و دلسوزی واقعی ب مردم و وطن، شانس های بقا را میسر خواهد ساخت.

پایان

د پانو شمیره: له ۲ تر ۲

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینگه کړئ maqalat@afghan-german.de
یادونه: دلپکني د لیکنيزې بني پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هيله من يو خپله ليکنه له راليرلو مخکي په خير و لولئ